

BIZITZAREN KANTUA

Lenen lenengo aitatu nai dot
Egillearen izena,
nork egin leike ikusten dogun
lurraren edertasuna!!!
mendi ta zelai eta itxaso...
au da gure zoramena,
alde danetik agertzen jaku
jakituri ta almena.

Zein aundia dan kristau fedea
izadiaren aurrean,
egiñetatik ateraten dau
nor dan Jaubea lurrean;
berezkorikan, emen, ez dago
edertasunen artean,
gizon almenez goitikan dago
Jaungoikoaren menpean.

Euskalerrira begiraturik,
oparo dago lur dana,
arkaitzak, gogor, agertzen dabe
gizonen lerdentasuna;
ibar-zelaiak opaka dagoz
orlegiz itxaropena,
euzko bizitza, emen, sortu zan,
izanik lur jatorrena.

Lur eta gizon elkartu ziren
Aitorren aldi aretan,
euskal mendiak emoten eutsen
gizonei jitte benetan;
lurrak sendoak, alan semeak,
bulartsu, beti, lanean,
jakituria artuten eben
gizonak eurenlanetan.

Lur malkarretan lana egiñez,
sortu eben Aberria,
gizonen soiña azur tankeraz
eraturik antzekoia;
euren arteko gora-berekaz
sortuz bizitz iturria,
bizitz bardiñaz eratu eben
euskal odol berezia.

Euskaldunaren gizontasuna
izan da arrigarria,
bera dabillen toki guztian
zabalduten dau argia;
epo direnak, ezin ikusi
zentzundun indar bizia,
zeru ortzeko izar argiak
dira euskaldun jendia.

Euskal jendea, beti, izan da
erantzupen aundikoa,
esku lanetan ez jako jausi,
iñoiz, beraren gogoa;
buru bearrak argitu dautso
beren egizko asmoa,
ekin ta jarrai, aurrera doa
enda berebizikoa.

Egia dauka bere goiburu
Euzko Jaurlaritza argiak,
Euskalerriak bear ditun lez
gizon jator ta trebiak;
alde danetik, marmar, dabilnaz
euskaldunaren etsaiak,
baiña, zu, zutik, joango zara
jarraituz zure bideak.

Euskal ertzaiñak agertu jakuz
Euzkadiren izenean,
zentzun aundiko neska ta mutil
erri lanaren aurrean;
gizontasunez zainduko dabe
bizia gure artean,
zorioneko gazte leialak,
zatoze ordu onean.

PAULIN

